

Har en Forbringshaver taget Forsikring paa Gældsfordring, for hvilken en Søfare udsat Genstand hæfter, og denne Genstand lider Skade eller gaar tabt, indtræder Forsikreren i Forbringshaverens Ret mod Skyldneren for saa stor Del af Fordringen, som han har udbetalt i Erstatning.

Den forsikrede kan fordrø Erstatning af Forsikreren uden først at have gjort sin Ret gældende mod den erstatningspligtige eller mod Skyldneren, jfr. dog § 250.

§ 240.

Er Forsikreren kommen under Konkurs eller ved Eksekution funden at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller har han standset sine Betalinger, har den forsikrede Ret til at ophæve Forsikringen og faa Præmien tilbage, hvis ikke Forsikreren paa Anfordring stiller Sikkerhed for Kontraktens nøjagtige Opfyldelse; har i dette Tilfælde den forsikrede Genstand allerede været udsat for Fare, har Forsikreren Ret til at beholde en forholdsmæssig Andel af Præmien.

Andet Afsnit.

Om den forsikredes Forpligtelser.

§ 241.

Den forsikrede saavel som den, der tager Forsikringen for hans Regning, og enhver anden, der som Mellemmand medvirker til Forsikringens Standbringelse, skal ved dens Afslutning nøjagtig og sandfærdig opgive alle ham bekendte Omstændigheder, der kunne være af Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af den Fare, Forsikreren paatager sig, og af Villkaarene for Forsikringens Dvertagelse.

§ 242.

Er der Forsømmelse med Hensyn til de i § 241 omhandlede Angivelser, og den ikke opgivne Omstændighed ved Kontraktens Afslutning ikke var bekendt og heller ikke med Høje kunde forudsættes at være bekendt for Forsikreren, er Kontrakten ikke bindende for denne; han har desuagtet Krav paa Præmien; jfr. dog § 266.

Har den forsikrede eller en anden, der var forpligtet til at gøre saadan Angivelse, saa sent erholdt Rådskab om den Omstændighed, der skulde været opgivet, at han kun ved at anvende ganske usædvanlige Foranstaltninger havde kunnet meddele Forsikreren Underretning derom inden Forsikringens Afslutning, skal hans Unbladelse heraf ikke medføre Forsikringens Ugyldighed. Er Forsikring taget uden den forsikredes Ordre og Vidende, bliver den ikke ugyldig, fordi der ikke er givet Forsikreren Meddelelse om en Omstændighed, der vel var bekendt for den forsikrede, men ikke for den, der sluttede Forsikringen.

§ 243.

Er der gjort urigtig Angivelse med Hensyn til nogen af de i § 241 omhandlede Omstændigheder, bliver, selv om Angivelse er sket i god Tro, Forsikringen usforbindende og Præmien forbrudt, jfr. dog § 266, medmindre Forsikreren ved Forsikringens Afslutning havde Rådskab til det rette Forhold.